

מסכת תרומות

פרק א' משנה ב'

חריש המדבר ואינו שומע, לא יתרם. ואם פרם, פרומתתו
תרומה. חריש שקדבו בו חכמים בכל מקום, שאינו לא שומע
ולא מדבר: